

Motion

1978/79:475

av Erik Glimnér
om komplettering av Marvikens kraftverk med ett vindkraftverk

År 1963 fattades beslut om uppförande av Marvikens kraftstation på Björnöhalvön ute i Vikbolandets kustområde i dåvarande Östra Vikbolandets kommun. Beslutet innebar uppförandet av landets första atomkraftverk. Marvikens roll skulle bli att utveckla tungvattenreaktorn så att den skulle bli lönsam kommersiellt. När anläggningen mot slutet av 1960-talet började provköras, visade det sig från säkerhetssynpunkt omöjligt att köra den i full drift.

Efter många överväganden, där röster höjdes för en ombyggnad till lättvattenreaktor, föreslog Vattenfall, för att tillvarata något av den 500-miljonsatsning som gjorts, ombyggnad till ett oljeeldat kraftverk. Det blev också riksdagens beslut när man mot slutet av år 1970 fattade beslutet att godkänna Vattenfalls planer för ombyggnad till oljekraftverk.

Marvikens kondenskraftverk är ett toppkraftverk, vilket innebär att det fungerar som effektreserv. Från Marvikenstationen administreras gasturbinstationen i Västervik (1 aggregat) och en gasturbinstation i Kimstad (2 aggregat) samt till viss del kraftstationen på Gotland.

Eftersom Marvikens kraftverk är ett toppkraftverk och sålunda står i reserv för att vid behov kopplas in, har nyttjandetiden blivit mycket liten. Sålunda har Marvikens kraftverk sedan starten år 1974 varit i drift ca 2 000 timmar. Under år 1978 har på årets tio första månader (1/1–31/10) kraftverket tagits i anspråk 100 timmar. Driftkostnaderna vid Marviken uppgick under budgetåret 1977/78 till drygt 13 milj. kr. fördelade på

	Kronor
Drift och driftbidrag	225 000
Lokal administration och gemensamma omkostnader, utbetalning	970 000
Drift- och underhållskostnader	9 320 000
Bränsle och träningskörning	640 000
Bränsle för beordrad drift	1 630 000
Ränta på driftreserv	70 000
Bostäder	300 000

Till detta kommer kapitalkostnader för anläggningen samt ränta på oljelager och omkostnader för olja, som inte belastar Marvikenverket. Antalet anställda vid Marviken uppgår till ca 90 personer, varav inemot 30 är direkt knutna till drift av kraftverket.

Faserna i Marvikens historia har varit flera under de gångna tjugo åren

sedan tanken om ett kraftverk på Vikbolandet föddes. Turerna omkring kraftverket har varit många, och stora belopp har satsats under åren. Man kan i dag konstatera att användningen är ringa och inte svarar mot de satsningar som gjorts.

I den energipolitiska debatten i vårt land är man ganska enig om att satsning på förnyelsebara kraftkällor är en förutsättning för framtiden. Enligt min mening kan Marviken bli en komponent även i en sådan kraftförsörjning, kanske först på experimentstadiet. En komplettering av Marvikens kraftverk med ett vindkraftverk borde därför komma till stånd. Förutsättningarna för denna komplettering torde vara lika goda här som för vindkraftverk på andra platser i landet. Här finns en kraftstation med administrativa lokaler, det finns ledningar och det finns ställverk, och det finns personal, som inte har fullt ut meningsfull sysselsättning. Även lokaliseringen ute i kustbandet borde från vindsynpunkt vara förmånlig.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om komplettering av Marvikens kraftverk med ett vindkraftverk.

Stockholm den 18 januari 1979

ERIK GLIMNÉR (c)